

Phẩm 31: HƯƠNG ÂM THẦN

Biết tâm niệm của chúng hội, Đức Thế Tôn liền nhập định ý Tam-muội vô hình, theo âm tiếng của chúng sinh mà đến cứu hộ họ.

Xưa ở nhân gian, ta làm Hương Âm thần vương, coi giữ một cõi Diêm-phù-đề, hai cõi Diêm-phù-đề, cho đến hằng hà sa cõi Diêm-phù-đề. Quyển thuộc nam nữ lấy hương thơm làm thức ăn. Áo mặc phục sức đều xông ướp hương thơm. Hoặc sinh vào cõi Uất-đan-việt ở phương Bắc, Câu-da-ni, Phất-vu-đãi, sinh nơi nào cũng làm Hương Âm thần vương, sống một kiếp, hai kiếp, ba kiếp, cho đến vô số a-tăng-kỳ kiếp. Biết có Phật, có Pháp, có Tỳ-kheo Tăng, tâm luôn xa lìa, không tham muốn. Vì sao? Vì tham đắm năm dục, lấy hương thơm làm vui, trong hương thơm không nghe tiếng nào khác, chỉ nghe ca hát vui thích về năm dục, cả ngày lẫn đêm không biết nhàm chán. Có tri thức thiện xưa tu căn lành, từ đất vọt lên, hiện nửa thân người, nói với ta:

–Nơi này vui lắm sao mà tham đắm đến thế? Đây chẳng phải là hạnh chân thật thanh tịnh. Hãy vứt bỏ hương xông ướp để được chỗ an lạc. Hương thơm này là sóng năng, là huyễn, là hóa. Nay Phật đang ở nơi đời, hãy đến thọ giáo để được hương thơm thanh tịnh bay tỏa khắp mọi nơi.

Nghe vậy, Hương Âm thần vương rất vui mừng, nói:

–Lành thay! Lành thay! Nay bậc tri thức thiện, tôi muốn ông đưa tôi thấy hương thơm thanh tịnh. Nay trong lúc Phật còn ở đời hãy cùng nhau đến lễ lạy.

Khi ấy, Địa thần vọt lên khỏi đất, nói với Hương Âm thần vương:

*Như Lai Vô Sở
Trước Nay đang ở
phương Nam*

*Trong thai quán
thanh tịnh Quyển thuộc vô
biên số.*

*Xông đốt các hương
thơm Treo cờ phướn, lọng
báu Cúng dường như
hằng sa Hương giới đức*

*thâm diệu. Bay tỏa khắp
mười phương Nếu ai gửi
hương ấy Quyết đắc đạo
vô thượng Ông hãy đưa
quyển thuộc. Đi đến Diêm-
phù-đề*

*Nhất tâm quy y
Phật Sẽ được diện
kiến Phật*

*Đức của Phật mênh
mông. Điều theo các bản
hạnh Vừa nghe nghĩa ba
câu Thành đạo ngay tại
chỗ Định lực ba không
tuệ.*

*Mười tám pháp
bất cộng Tướng đại
nhân tốt đẹp Sau ông
cũng đạt được Thân
màu vàng ròng đỏ. Mềm
mại không dính bụi
Pháp thân định trí tuệ
Ông sẽ được đầy đủ*

Đến đó chớ sợ sệt.

*Chánh tâm, đừng
nghĩ ngờ Dũng mãnh
không thoái lui Nhanh như
sư tử bước Phân biệt quán
thân tâm.*

*Hiểu đều không,
tự tại Nhãn thức vốn
không sắc Trừ đối không
tạo cấu*

*Nên hành ba pháp
môn. Nay, sau và chặng
giữa Đắc tịnh ba thông*

*tuệ Pháp tổng trì vô
ngại Tướng vô thường,
vô lạc. Kiếp số tạo bất
thiện Lửa tuệ thiêu chốt
lát Vàng bạc báu lưly*

*Tu-di bằng bảy
báu. Bị lửa kiếp thiêu
đốt*

*Hành báo không
thể mất Như Lai giáo
hóa đời Thương họ,
không vị kỷ. Sinh bất cứ
nơi nào*

*Diệt ràng buộc cho
người Như người bắn trên
không Cung tên rơi
xuống đất.*

*Cúng dường các ruộng
phước Không chọn là Hiền
thánh Cũng như uống thuốc
độc Tìm thuốc giải khắp nơi.*

*Khí độ càng bốc
mạnh Không lâu liền
qua đời Có tri thức thiện
xưa Trao cho thuốc giải
độc. Lăn lượt không
chọn lựa Gặp được pháp
giải độc Bồ thí làm
nghiệp phước Không lựa
chọn cao thấp.*

*Được bậc Thánh
khen ngợi Là tối tôn bậc
nhất.*

Nghe Địa thần vọt lên nói như vậy, Hương Âm thần vương tâm khai ý mở, lạy sát đất, nói:

–Ông hãy làm thầy tôi, chỉ dạy sự tối tăm ngu dốt của tôi. Nay tôi

ngu mê không phân biệt đâu là chân nguy. Hãy nhận sự sám hối lo lắng ngu si của tôi.

Khi ấy, Địa thần liền vọt lên, hiện thân kim sắc Phật với ba mươi hai tướng, phóng ra ánh sáng lớn, dùng lực thần túc đón Hương Âm thần vương đến thai quán. Trong chúng hội chẳng ai hiểu biết gì cả.

Phật bảo chúng hội:

–Từ vô số a-tăng-kỳ kiếp Ta từng là lớn là nhỏ, nhập vào chỗ vi tế mà không bị chướng ngại. Có lúc ở trên trời giáo hóa trong kiếp số. Có lúc ở loài người chịu khổ thay thế cho họ. Có lúc ở trong loài súc sinh, ngạ quỷ, địa ngục, phân thân giáo hóa, không chỗ nào mà không vào.

Khi ấy Hương Âm thần vương và bảy mươi hai ức quyến thuộc đều phát tâm vô thượng, trụ vào địa Bất thoái chuyển.

